

[Prieme.]

af de Attester, som man havde til Hensigt at udstede.

Jeg brugte ikke Citatet fra Industri- raadet i den Forbindelse, hvori Ministeren gerne vilde have, at jeg skulde benytte det. Jeg benyttede det udelukkende for at vise, at Industriraadet endnu til Stadighed maatte gaa Tiggergang paa Valutakontoret og føre daglige Forhandlinger blot for at opretholde rimelige Lagre og for at kunne fortsætte med den Beskæftigelse af Arbejderne, som man gerne skulde have.

Saa sagde Ministeren til Slut, at han sov roligt om Natten i de bevægede Dage. Jeg maa ærlig talt sige, at jeg synes ikke, det er noget at rose sig af; jeg tror ikke, der er nogen ansvarlig Statsmand i de forskellige Lande, der sov roligt netop i de Nætter. Jeg tror, at mange med os i de Nætter fik meget lidt Søvn og var meget bekymrede for, hvorledes Situationen skulde udvikle sig.

Den Sag, der har været til Debat her i Dag, er en langt alvorligere Sag, end man efter den Debat, der er ført her, og som paa forskellig Vis har drejet sig om andre Spørgsmaal, skulde gøre sig noget Begreb om.

Jeg skal slutte med at sige, at jeg har ikke følt mig overbevist om, at den Redegørelse, Ministeren har givet, er af en saadan Art, at vi kan tage den til Efterretning, og jeg skal derfor anbefale mit Parti at stemme for den af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen stillede Dagsorden.

Rager: Siden jeg sidst havde Ordet er der fremsat enkelte Udtalelser, som jeg gerne vilde have Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger til.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen docerede sin bekendte Teori om, at man bliver rig ved at importere, for saa skal Eksporten nok komme af sig selv, og saa kan man importere mere. Det bliver ved i een Uendelighed. Jeg skal lade det ærede Medlem beholde den Teori, den holder ikke Stik i den Verden, han lever i i Øjeblikket.

Jeg vil derefter gerne sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Det er mig meget magtpaaliggende først at sige til det ærede Medlem, at det er forkert, hvis han har opfattet mine Udtalelser før saaledes, at jeg kritiserede det ærede Medlem personlig. Jeg anser det ærede Medlem personlig for at være særdeles værdifuld, og det kunde aldrig falde mig ind at kritisere det ærede Medlem.

Jeg har kritiseret den Tale, han har holdt i Dag, for den var ikke det ærede Medlem værdig. Det er ligesom han havde en Broder Mika, der var kommet herop i Dag. I øvrigt vil jeg meget have mig frabedt, at jeg skulde have sagt noget om, at man ikke i Almindelighed maatte kritisere Regeringen. Jo, man maa gerne kritisere, det er altid interessant og lærerigt for alle Parter at krydse en Kaarde, naar der sidder noget virkelig sagligt paa Spidsen, men det forekommer mig, at det manglede der i Dag. For naar nu det ærede Medlem for Alvor synes at ville hævde, at det ikke er en naturlig Ting, at der kommer et hidtil ikke tilstedeværende Importbegær og Varebegær i en Situation som den, vi havde omkring den 28. September, saa er det ærede Medlem langt ude. Enhver, der har noget som helst med Forretning at gøre, ved, at i de Dage vilde enhver købe, det mærkedes helt ned i Detailhandelen, enhver Haandværker og industridrivende vilde dække sig. Det vilde offentlige Institutioner ogsaa i stort Tal. Det er en ganske naturlig Ting, og det er selvfølgelig det, der giver pludseligt Begær efter Valutaattester, og det betyder slet ikke, at der er en normal Trang til de Varer i det givne Øjeblik.

Saa henviste det ærede Medlem til, at der paa et vist Tidspunkt laa en Række Begæringer om Valutaattester paa Tyskland vedrørende en Række Varer, og, siger det ærede Medlem, naar de Varer ikke er købt, er der med andre Ord ikke købt alt, hvad der kunde købes. Jeg ved naturligvis ikke, af hvad Grund en Del af disse Attester kan være sluppet op, men jeg er ganske sikker paa, at en Del af disse Begæringer var indkommet fra ellers ikke importberettigede Firmaer. Naar det ærede Medlem i Øjeblikket staar med Handelen under Armen, maa han først gøre sig klart, om Handelen vil anbefale, at disse ikke importberettigede Firmaer faar Attester. Hvis det ærede Medlem siger, at det bryder han sig ikke om, for selvfølgelig skulde de have Attester, naar de havde et Købegæ, der vilde betyde Eksport af Landbrugsprodukter, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om det mon ikke skulde være saadan, at der samtidig hos en Række importberettigede Firmaer henlaa ubenyttede Attester, som først vilde blive benyttet i den kommende Tid til den normale Dækning af Forbruget af disse Artikler, medens de andre, der ikke tidligere var importberettigede, blot vilde tage de samme Varer hjem tidligere for at tilrive sig Forret-